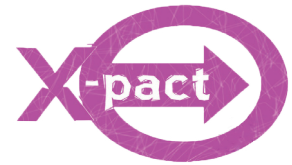

“Thuis besepte ik pas wat ik allemaal meegemaakt had”

In juli vloog de zeventienjarige Julia Evers de Atlantische Oceaan over, naar Zuid-Amerika voor haar Braziliaanse avontuur. Het idee om deze reis te gaan maken ontstond in de kerstvakantie. “Mijn ouders maakten plannen voor de zomervakantie, ik wilde graag eens iets anders gaan doen, iets betekenen voor anderen en het liefste iets waarbij ik mijn geloof kon delen.”

Julia met een Braziliaans meisje

“Zo’n zeven jaar geleden vertrok mijn zus Nanouk naar Ethiopië om daar vrijwilligerswerk te doen en te evangeliseren. Het leek mij heel bijzonder om ook zoiets te doen.” Julia meldde zich aan bij Jeugd met een Opdracht, een internationale vrijwilligersorganisatie van christenen met vele achtergronden, culturen en christelijke tradities. Doel van deze organisatie is het toegewijd dienen van Jezus in de hele wereld. “Ik mocht doorgeven waar ik graag naartoe wilde, mijn eerste keuze was Kenia, de tweede Brazilië. Kenia was te onveilig, het werd Brazilië.”

Julia zit in het examenjaar van de Havo en doet in haar vrije tijd graag leuke dingen met vriendinnen. Eens in de twee weken gaat zij met veel plezier naar haar huiskring. “Het is een kring met alleen maar meiden, inmiddels allemaal vriendinnen van mij.” Ze werkt als caissière bij een supermarkt en bekostigde zo de helft van haar reis. “Mijn ouders betaalden de andere helft, dat was een mooi cadeau.”

Bemoediging

“Voorafgaand aan het vertrek, verbleef ik eerst vier dagen met mijn team van Jeugd met een Opdracht in Nederland. Daar leerde ik de andere teamleden kennen en bereidden wij ons voor op de reis en de activiteiten in Brazilië. Het was een heel leuk team, bestaande uit acht meiden, twee jongens en twee leiders. We volgden trainingen en er werd veel gebeden met elkaar. Er gebeurden direct al bijzondere dingen. Een leidster had al jarenlang nauwelijks contact met haar vader. De band was slecht en ze had niet het gevoel dat haar vader veel om haar gaf. Met de groep hebben we hier intensief voor gebeden. Plotseling belde haar vader om haar een goede reis te wensen en te zeggen dat hij van haar houdt. Dat was een heel indrukwekkend moment en een mooie bemoediging voor onze groep.”

Sloppenwijk

Eenmaal in Brazilië ging het team meteen de eerste avond de straat op. “We verbleven in een huis middenin een sloppenwijk. Op straat deelden we eten en drinken uit en vertelden over God. Tolken hielpen bij het vertalen. Het was heel bizar om opeens tussen de drugsdealers en prostituees rond te lopen. Zolang we eten en drinken hadden waren we erg welkom, maar zodra dat op was, moesten we goed opletten. De drugsdealers zagen dan niet langer het nut in van onze aanwezigheid. Als meisje kon je niet alleen over straat, daarvoor was de situatie te onveilig.” Naast het straatwerk dat vooral ’s avonds plaatsvond, zette het

team zich overdag in voor de kinderen uit de sloppenwijken. “We hadden ’s ochtends programma’s met sport en spel en daarnaast ook weer een stukje evangelisatie. De tijd vloog voorbij en we konden veel doen. We bezochten een tehuis voor dove kinderen, daar voerden we een toneelstuk op. In een afkickkliniek boden we praktische hulp bij het werken in de tuin en hielden we een kerkdienst.”

Focussen op God

Julia merkte dat het tijdens haar reis gemakkelijk was om veel met haar geloof bezig te zijn, in het dagelijks leven ligt dat duidelijk anders. “In Brazilië ben je met een groep christenen en is het makkelijker om je te focussen op God. Hier in Nederland merk je dat je daar meer moeite voor moet doen. In de klas ben ik de enige die naar de kerk gaat en soms is dat best lastig.” Julia kan zich voorstellen dat dit voor meer X-pact jongeren lastig kan zijn en wil graag een tip geven: “Je hoeft je niet voor God te schamen. Al voelt het soms wel zo, omdat je in de minderheid bent. God is iemand om trots op te zijn, want Hij is trots op jou!”

Op herhaling

“Thuis besepte ik pas wat ik allemaal had gezien en meegemaakt. Eén van de beelden die mij het meest is bijgebleven, is dat van een hoogzwangere, zwaar verslaafde prostituee. Heel heftig om deze vrouw te zien. Ze was zo in de war, hoe kon ze nou voor haar kindje gaan zorgen? Het is zo’n andere wereld daar, het was indrukwekkend en ook best vermoeiend.” Toch is Julia dankbaar dat ze de reis heeft gemaakt en blij met de ervaringen die ze heeft opgedaan. “Ik heb het idee dat we zeker mensen hebben kunnen helpen met het geven van eten en drinken, de programma’s voor de kinderen en ook met het vertellen over God.” Op de vraag of zo’n reis voor herhaling vatbaar is, reageert Julia met een grote glimlach. “Misschien wel ja, ik denk erover om komende zomer opnieuw op pad te gaan met Jeugd met een Opdracht. Ik moet nog even kijken of het kan qua geld en ben nu ook erg druk met school, maar eigenlijk zou ik het heel graag willen.”

Julia temidden van het team en kinderen uit de sloppenwijk